

onbevoegdheid der Provinciale Staten tot het doen van voordragen ter vervulling van vacaturen in de Provinciale Geregtschoven.

In de zitting der Provinciale Staten van Gelderland van donderdag den 26sten dezer, is de quaestie der bevoegdheid tot het doen van voordragen ter vervulling van vacaturen in de Provinciale Geregtschoven, in ontzendingen zin beslist, gelijk dit vroeger reeds gedaan was door de Provinciale Staten van Zuid-Holland.

Wij hadden die beslissing niet anders verwacht, want de argumenten ter tegen aangevoerd, waren inderdaad te zwak om er eenigen uitslag te hopen. Van de drie leden der commissie hebben twee — de heeren SCHIFF en OP TEN NOORT — de bevoegdheid der Provinciale Staten verdedigd, terwijl het derde lid — de heer HARKAMP — de Staten onbevoegd reed. De redenen door de heeren SCHIFF en OP TEN NOORT aangevoerd, hebben ons bevestigd in ons reeds eerder verkondigd gevoelen, dat de Staten noch grondwettelijk, noch wettelijk tot het opmaken van dergelijke nominatie-lijsten competent zijn.

De heer SCHIFF heeft zijne opinie erdoor gemotiveerd, dat, door het derde additionele artikel, art. 63 der wet op de samenstelling der Regterlijke Magt in stand was gebleven; dat art. 63 van de wet op de samenstelling der Regterlijke Magt nominatie-lijsten, door de Provinciale Staten opgemaakt vooronderstelt; dat de Provinciale Staten daarvoor moeten terugkeeren tot de grondwet van 1840; dat, al houden de grondwettige voorschriften op van kracht te zijn, de bepalingen der wet daarom niet vervallen; dat, eindelijk, indien de Staten geene nominatie-lijst opmaken, de Koning de bestaande vacature niet kan vervullen.

De gezochtheid en gewrongenheid dezer argumenten moeten elk in het oogen vallen. De bevoegdheid welke de heer SCHIFF aan de Provinciale Staten toekent, is eene bevoegdheid die rust op de grondwet van 1840. Maar de grondwet van 1840 is vervallen? „Dat weet ik wel,” zegt de heer SCHIFF, „maar art. 63 der wet op de samenstelling der regterlijke magt is niet vervallen.” Maar art. 63 der wet op de samenstelling der regterlijke magt schrijft alleen lijsten aanbeveling voor, door het Hof van de Staten aan te bieden en waarop deze zelfs geenerlei acht behoeven slaan? „Dat weet ik wel,” antwoordt de heer SCHIFF, „maar art. 63 vereekt toch ook van nominatie-lijsten, op te maken door de Provinciale Staten; ergo zijn er nominatie-lijsten in de Provinciale Staten; ergo zijn de Provinciale Staten tot het maken van nominatie-lijsten bevoegd.”

Den heer SCHIFF te doen opmerken, dat art. 63 der wet op de samenstelling der regterlijke magt de grondwettige bevoegdheid der Provinciale Staten volgens de grondwet van 1840 niet schept, noch bekrachtigt, maar alleen aan herinnert; dat het maken van lijsten van aanbeveling door het Hof, slechts eene bevoegdheid is

aan het Hof verleend; dat men, op deze wijze redenerende, tot de ongerijmde gevolgtrekking komt, dat hetzelfde art. 63, hetwelk gedurende den tijd, dat de grondwet van 1840 gold, aan de grondwettige bevoegdheid der Provinciale Staten niets kon toe- of af-doen, thans, nu de grondwet van 1840 dood en begraven is, eensklaps het vermogen heeft verkregen, door die enkele vermelding der grondwettige bevoegdheid, art. 180 dier grondwet weder levend te maken, — dit alles baat niet. De heer SCHIFF heeft nu eenmaal zijn hart op art. 63 gezet; hij heeft het artikel en hij zal het vasthouden. Maar aan art. 63 der wet op de samenstelling der regterlijke magt, heeft de heer SCHIFF niets, zoo hij er art. 180 der grondwet van 1840 niet bij heeft. „Alléén kan ik het niet gebruiken,” zegt hij, „maar wij zullen terugwandelen naar de begraven grondwet van 1840, en dan zullen wij zien, met dit artikel en het derde additionele artikel gewapend, art. 180 nog eens uit de doodkist te halen.” De vergadering wilde de expeditie niet mede maken.

Het laatste argument, dat, indien de Staten geene nominatie-lijst aanbieden, de Koning geene benoeming kan doen, is wel het ongelukkigste argument van allen. Het is geheel en al een argument van conveniëntie. Dat de Koning in de onmogelijkheid is eene benoeming te doen, maakt de Provinciale Staten niet bevoegd.

De argumenten door den heer OP TEN NOORT aangevoerd, verschillen in het wezen niet van die van den heer SCHIFF. Toch meenen wij, hoewel het behoort ons evenmin overtuigend toescheen, in den grond door den heer OP TEN NOORT aangedrongen, meer vastheid, meer beredeneerdheid bespeurd te hebben. Van de zonderlinge divagatiën van den heer SCHIFF van art. 63 der wet op de samenstelling der Regterlijke Magt, op art. 180 der vervallene grondwet van 1840, zien wij althans niets. De heer OP TEN NOORT zeilt scherper bij den wind en wijst meer op de levende wet, dan op de doode grondwet. Het voorbeeld van het besluit op het staats-examen en het advies van den minister van Binnenlandsche Zaken, dat het gebod der grondwet eerst werken kan, wanneer het door de gebodene wet in uitvoering is gebracht, was niet gelukkig gekozen, omdat dit geval volstrekt niet gelijk staat met dat van de bevoegdheid tot het aanbieden van nominatie-lijsten. Bij het verschil over het Besluit op de staats-examina was de vraag of, zoolang de wet op het onderwijs niet gemaakt is, de vroegere regeling bij besluit ook bij besluit kan veranderd worden? Het voorbeeld dat, zoolang de nieuwe wet op de samenstelling der regterlijke magt niet in werking is, de oude blijft gelden, doet daarom niets af, omdat de bevoegdheid der Provinciale Staten in die wet geenerlei grond of steun vindt, doch alleenlijk rust op het vervallen art. 180 der vorige grondwet.

Ten slotte willen wij nog een enkel woord zeggen, over een punt van verschil dat bij deze discussie ter loops is aangeroerd. Heeft de Koning,

thans nu art. 180 der grondwet van 1840 vervallen is, bevoegdheid onmiddellijk en regtstreeks de leden der Provinciale Geregtschoven aan te stellen? De heer SCHIFF beantwoordde de vraag ontkennend; de heer PUTMAN CRAMER, onder anderen, protesteerde tegen die ontkening.

Wij voegen ons bij deze vraag, aan de zijde van den heer SCHIFF, tegen den heer PUTMAN CRAMER. Wij zien niet, van waar de Koning de bevoegdheid tot regtstreeksche aanstelling thans zou ontleenen. De grondwet noemt haar niet met name op. Zij geeft den Koning alleenlijk eene beperkte keuze uit eene lijst van vijf kandidaten, van de leden van den Hoozen Raad. De benoeming der andere regterlijke ambtenaren kan bij gebreke van bijzondere regeling, aan den Koning kunnen worden toegekend, krachtens de algemeene bevoegdheid van art. 54 der grondwet. Bij het hoofd der uitvoerende magt berust, tenzij het tegendeel is voorgeschreven, eigenaardig de aanstelling tot alle functiën van uitvoering. Doch die bijzondere regeling is door de grondwet verordend. Ook de samenstelling der regterlijke magt is bij art. 146 der grondwet tot een onderwerp van wettelijke regeling gemaakt, en zoo de Koning regt van aanstelling heeft, hij heeft het alleen krachtens en door de wet. Hier komt thans het argument van de heeren SCHIFF en OP TEN NOORT te pas, dat, door het derde additionele artikel, de bestaande wet op de samenstelling der regterlijke magt, zoolang de nieuwe wet niet gemaakt is, van kracht blijft.

En uit die wet komt den Koning geenerlei bevoegdheid tot aanstelling van leden der Provinciale Geregtschoven toe. De wet op de samenstelling der regterlijke magt, geeft in art. 37 aan den Koning de aanstelling der kanton-regters, plaatsvervangers en griffiers voor vijf jaren, behoudens in-acht-neming der vereischte voorwaarden. In art. 51 wordt den Koning het regt gegeven tot aanstelling van presidenten, vice-presidenten, regters en regter-plaatsvervangers voor hun leven, insgelijks met in-acht-neming der wettelijke vereischten. Maar de wet op de samenstelling der regterlijke magt, geeft niet, noch kon aan den Koning het regt geven, de leden der Provinciale Geregtschoven aan te stellen, eene bevoegdheid door de grondwet van 1840 onvoorwaardelijk gebonden aan de voordragt van drie kandidaten van wege de Provinciale Staten. En hoe wel met art. 180 der grondwet van 1840, dit regt der Staten te niet is gegaan en geen artikel 63 het kan in het leven houden, zoo blijft het echter waar, dat ditzelfde art. 63, gelijk overigens het ontbreken van alle wettelijk gebod hoe en door wie dit deel der regterlijke magt moet zamengesteld en aangevuld worden, alle aanstelling en vervulling van vacaturen in de Provinciale Geregtschoven onmogelijk maakt. Er bestaat hier een punt, die alleen door de nieuwe wet op de samenstelling der regterlijke magt kan aangevuld worden.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 28 oct. In de jongste dagen heeft de cholera vele verwoesingen te Kassel aangerigt; in eenen enkelen dag waren bijna 70 personen gestorven. Sedert den 25sten hebben de sterfgevallen zeer afgenomen.

Frankfort, 29 oct. Alles schijnt aan te duiden, dat in deze week de Keurhessische zaak eene beslissende wending zal nemen. Het schijnt zeker, dat de bondsvergadering de noodige maatregelen zal nemen, om de zaken van dat land te regelen. Men heeft tot het afzenden van een bondscommissaris naar Keurhessen besloten; de staatsman, welke met deze neidelige zending zal belast worden, is graaf *Reckberg*, vroeger gezant van Oostenrijk bij den Rijksbestuurder.

— Het gemeenschappelijk ontslag der Keurhessische officieren is, zoo als men weet, niet aangenomen door het Keurvorstelijk ministerie, en werd hun te kennen gegeven, dat zij elk in het bijzonder ontslag moesten inleveren. Het aantal officieren, die elk in het bijzonder hun ontslag ingediend hebben, belooft omstreeks 70; men gelooft, dat dit getal nog zal toenemen.

— Te Hanau moeten verscheidene gevallen van cholera voorgekomen zijn.

Berigten uit Eisenach melden, dat het van Wetzlar door Keurhessen gemarcheerde Pruisische legerkorps op het Thüringsche grondgebied is aangekomen en zich met het van Erfurt herwaarts gekomen korps heeft vereenigd.

Frankfort, 30 oct. Te Hanau werd heden het binnenrukken der Beijersche troepen stellig verwacht. Tot 5 ure des namiddags was het nog niet gebeurd; de troepen stonden echter marschvaardig aan de uiterste grenzen. Generaal *Haynau* was des voormiddags met zijnen staf te Hanau aangekomen en terstond met spoed naar Wilhelmsbad vertrokken, waar ministerraad werd gehouden. Men sprak van eene Pruisische nota, zelfs van het binnenrukken der Pruisen in Kassel (tot nu toe niet bevestigd.) Des namiddags te 4 ure rukten de eerste Keurhessische troepen van Kassel — een bataillon van het 12de regiment — te Hanau binnen; een ander bataillon lag te Winddecken, artillerie en keurvorstelijke huzaren te Nauheim enz. De laatste, alsmede de te Bockenheim, Wilhelmsbad en omstreken liggende garde, zoude naar Hanau; daarenlegen het 3e regiment van daar naar Bockenheim, Wilhelmsbad enz. verlegd worden. Te 5 ure echter waren de reeds des ochtends aangekondigde marschorders nog niet gevolgd. Bevelen en tegenbevelen kruisen zich echter zoo verwonderlijk snel, dat zelfs de hoofd-officiëren niet weten wat het volgende oogenblik brengen zal. Zoo veel schijnt echter zeker, dat het meerendeel der troepen gaspартeerd zal worden. Eene beslissing is elk oogenblik te verwachten.

München, 28 oct. De *Augsb. Abendzeitung* meldt, dat graaf *Bray* naar Warschau vertrokken en een bevel aan het corps van den Main en het Rhöngengezonden is, om voorloopig de Keurhessische grenzen niet over te trekken.

— Heden morgen waren de redacteuren en uitgevers van alle hier in het licht verschijnende dagbladen op het bureau van politie ontboden, alwaar hen een ministerieel rescript werd medegedeeld, inhoudende, dat men verwachtte, dat de redactiën het voor eene zedelijke verplichting zouden houden, ook nu reeds, bij gewapenden vrede, geenerlei berigten omtrent de sterkte, het aantal en de stellingen der Beijersche en met hen verbondene troepen, op te nemen. Onderscheidene redacteuren verklaarden zich daartoe bereid, anderen, bepaaldelijk die van den *Elboten*, dat hij zich verbond daaraan te voldoen, mits men hem officieel kennis gaf welke troepen en staten met de Beijerschen verbonden waren. — Onze minister van binnenlandsche zaken zoude gisteren aan eenen hier aanwezigen afgevaardigde, de gewichtige verklaring hebben gedaan, dat het voorstel — volgens eenige dagbladen van Hanover uitgegaan — om den Bondsraad en de Unie op te geven en te schorsen, en daarvoor vrije conferentiën van alle Duitse Staten te doen plaats hebben, bij vele regeringen, inzonderheid ook bij die van Beijeren, weerklank vond.

Uit Thüringen, 27 oct. Het contingent van het groothertogdom Weimar, 3 bataillons, zal insgelijks mobiel gemaakt worden en een gedeelte van het observatie leger uitmaken. — Volgens de laatste berigten is de hertog van Gotha, vroeger luitenant-generaal en hoofd van het 7e regiment Pruisische kruisvaarders, tot divisie-generaal benoemd en is hem het opperbevel over eene divisie toevertrouwd.

Hanau, 28 oct. Groote gebeurtenissen worden voorbereid. Op den 30sten dezer zullen de Beijersche en Oostenrijksche troepen in deze stad binnenrukken. Voor een gedeelte der officieren is het verlangde ontslag afgezonden; aan de overigen meestal verleide, zal den 30sten nog eene vraag worden gedaan of zij den Keurvorst getrouw willen blijven. Bij geval van weigering zullen ook zij worden ontslagen. Ten dien einde zal het geheele Keurhessische leger op 30 oktober hier worden vereenigd en te gelijk de vreemde troepen binnengerukt zijn.

Vele troepen zijn met verlof naar hunne haardsteden gezonden. Dit beschouwt men als een voorlooper van de ontbinding en reorganisatie van het

leger. De Pruisische gezant was gisteren bij den Keurvorst ten gehoor.

Hanau, 29 oct. Heden is insgelijks aan honderd man per compagnie, van het garde-regement, verlof toegestaan.

Hanover, 28 oct. Het dagblad der regering van heden behelst het besluit, waarbij aan al de ministers het gevraagde ontslag wordt verleend en te gelijk worden benoemd: tot president van den ministerraad en minister van Buitenlandsche Zaken, de heer *von Munchhausen*, tot minister van Binnenlandsche Zaken, de heer *Lindemann*, tot minister van Justitie, *Rössing*, van Oorlog, generaal-majoor *Jacobi* en tot minister van Eeredienst dr. *Meyer*.

De heer *Lindemann* is tevens ad interim met de portefeuille van Finantiën belast.

Berlijn, 28 oct. De berigten uit Warschau worden bevestigd door de mededeeling, dat Rusland voornemens is zich te vereenigen met diegenen, welke eerst in Hessen en in Holstein de orde wilden herstellen, en zich dus niet vereenigt met de tegenwoordige Pruisische politiek. Het is nog niet te voorzien wat het einde der conferentiën te Bregenz en Warschau zijn zal, doch het zou verkeerd wezen, indien men op eenigerhande toegevendheid van Oostenrijk jegens Pruisen wilde rekenen, vooral daar het eerstgenoemde in zijne laatste nota betreffende Keurhessen, steeds schakelmiddel geworden is.

Berlijn, 30 oct. des avonds (per telegraaf). De *Neue Preuss. Zeitung* herhaalt de bewering dat bij eene Russische nota, elke handeling van Pruisen tegen andere troepen in Keurhessen, als eene oorlogsverklaring beschouwd wordt. Volgens geloofwaardige berigten uit Warschau zoude men het bij mondelinge conferentiën over onderscheidene quaestien eens zijn geworden. Men hoopt dat dit bij andere vraagstukken en schriftelijke onderhandelingen insgelijks zal gebeuren.

DENEMARKEN.

Altona, 27 oct. Eene Sleeswijk-Holsteinsche patrouille, die in Tonningen achtergebleven was en die men reeds als verloren of gevangen genomen beschouwd had, is eergisteren weder bij haar corps terug gekomen. De 7 man, waaruit de patrouille bestond, hadden zich zoolang in het Eiderstadtsche verborgen gehouden, tot het hun gelukken mogt den Eider weder over te trekken.

Volgens brieven uit Sleeswijk duren de troepenverplaatsingen bij de Denen nog steeds voort. Van de beide vleugels trekt men de troepen in het centrum zamen. Bovendien rukken schier dagelijks nieuwe afdeelingen en batterijen uit het noorden aan, zoodat het Deensche centrum minstens 20,000 man sterk moet zijn; men schat de sterkte van het geheele leger op 35,000 man. De ligtingen in het noordelijk Sleeswijk duren voort.

Het tweede hulpscomité voor Sleeswijk-Holstein te Hamburg, hield gisteren eene vergadering; ter opstelling eener petitie aan den Senaat van Hamburg, die daarin uitgenoodigd wordt om de schulden van Sleeswijk-Holstein te betalen.

BELGIË.

Brussel, 30 oct. De zaak van den generaal *Neumayer* te Parijs, is vereffend. Voor hoe vele dagen? Zeker voor zeer weinige. Het is onmogelijk dat de positie van het Elysee tegen over den generaal staf der eerste militaire divisie langen tijd zoo blijven kan en eene opregt gemeende verzoening schijnt, bij het tegenwoordig standpunt der zaken, weinig aannemelijk. De hoofdpersonen daarvan staan niet slechts tegen elkander over, maar ook zij die hen omringen. Van den eenen kant zijn het de officieren van het Elysee, van den anderen de adjudanten van den opperbevelhebber van het leger te Parijs, die natuurlijker wijze voor de verschillende prerogatieven partij kiezen en van weerszijden is de verbittering groot.

Onder de drukpers heeft de generaal *Changarnier* niet minder bepaalde en een niet geringer aantal verdedigers dan het Elysee. Zonder dat de laatste den generaal dadelijk aanvallen, zeggen zij hem harde woorden, terwijl zij den schijn aannemen, als of zij alles wat men verhaalt van zijne verbittering en zijne tegenstand tegen de plannen van het Elysee, voor laster houden. Zij herinneren om het eerst — en daarin hebben zij niet geheel ongelijk, — dat hij, volgens de regels der hiërarchie ondergeschikt is aan den minister van Oorlog en eischen zij op tamelijk hoogen toon dat hij het eerste voorbeeld van gehoorzaamheid zal geven.

De verdedigers van den opperbevelhebber van hunnen kant, houden vol, dat hij zijn gezag ontleent van de Wetgevende Vergadering en dat de president het regt niet zoude hebben hem zijn opperbevel te ontnemen. Men ziet op welk glibberig terrein de quaestie gebragt is.

Hoe het zij, voor het oogenblik is het nog de generaal *Changarnier* die zegeviert. Het Elysee, dat in het ontslag van den generaal *Neumayer*, eene vergoeding wilde ontvangen voor de opoffering van den heer *d'Hautpoul*, heeft in de peging daartoe slechts eene vernedering te meer ondergaan. De generaal *Neumayer* behoudt zijn bevelhebberschap te Parijs; generaal *Changarnier* is onvrikbaar geweest en men heeft nogmaals moeten bukken, nadat men reeds zoover vooruitgelopen was en door alle dagbladen van het Elysee had doen verkondigen dat de vervanging van generaal *Neumayer* besloten, in zeker opzigt reeds een *fait accompli* was.

Dit gedwongene terugkomen op een vast voornemen heeft niet plaats gehad zonder dat men dikwijls plan veranderde. Gisteren morgen nog beschouwden iedere schikking als onmogelijk en eene gewichtige scheuring als onvermijdelijk. Maar een verstandige raad behield de overhand in eenen ministerraad, die te twaalf ure gehouden werd. Mogelijke voldoening is aan den generaal *Changarnier* gegeven; maar hoe vele veeten moeten tegen hem ophoopen bij de partij van het Elysee. Het kan niet anders of zij zullen binnen korten uitbarsten. Doch, over eenige dagen zal de Wetgevende Vergadering weder vereenigd zijn, en de opperbevelhebber zal, op haar steunende, nog sterker zijn dan heden, bij de afwezigheid van het parlement.

De heeren *Thiers*, *Molé* en de nieuwe minister van Oorlog zijn maandag avond en gisteren morgen ijverig werkzaam geweest om door hunne tusschekomst de stormen, waarmede de staatkundige atmosfeer bezwangerd was, te doen afdriften. Pogingen van den generaal *Schramm*, hebben men, daartoe vooral veel bijgedragen. Maar men kan met zekerheid voorspellen dat dit slechts uitstel is. De leden van het genootschap van *Dix Décembre* zijn ten niterste verbitterd en schenen den eenen of anderen roekeloozen aanslag den zin te hebben. Gelukkig dat de prefect politie hen in het oog houdt.

Men begrijpt dat de verschillende gebeurtenissen bij dit incident, gisteren de aandacht te Parijs sluitend bezig gehouden hebben.

De berigten uit Italië blijven volstrekt onbelangrijk.

— Men schrijft uit Altona (hertogdom Holstein van den 23 oktober :

»De zware belastingen die onze revolutionnaire gering onophoudelijk de inwoners oplegt en voor de gedwongene leening die zij van hen gevorderd heeft en die ook eene wezenlijke belasting is, om er geene hoop bestaat dat zij ooit terugbetaald worden, heeft de algemeene ontevredenheid, welke reeds sedert lang in Holstein bestaat, ten top gevoerd. Uit alle steden van ons land ziet men thans kooplieden en industriëlen naar het buitenland wijk nemen, om zich te onttrekken aan de buitensporige afpersingen van het zoogenaamd generaalstadhouderschap. Zoo heeft Altona twee van haachtwaswaardigste burgers verloren, den heer *Zegers*, een rijk koopman en den Senator *Baue*, hoofd van een der grootste bankiershuizen van Duitsland, die beide gisteren aan ons stedelijk bestuur de verklaring hebben gezonden dat zij hunne hoedanigheid als burgers van Altona nederleggen en stand doen van de daaraan verbondene regten. Ze hebben zich te Hamburg gevestigd.

»Bij dezen betreurenswaardigen staat van zaken waarin het hertogdom Holstein is vervallen, hebben de adel en de groote landeigenaren die de twee aanzienlijkste klassen van onze bevolking uitmaken, een besluit genomen zich binnen weinige dagen te Kopenhagen te vereenigen om middelen te beramen ten einde zo spoedig mogelijk den vrede met Denemarken tot stand te brengen.

»De Holsteiners koesteren den varigen wensch dat dit plan moge gelukken, dat hen van eenen zekeren ondergang zoude redden.»

FRANKRIJK.

Parijs, 30 oct. 's avonds te 8 ure. (Langs buitengewonen weg.)

De President heeft er bij volhard, dat de generaal *Neumayer* zou vervangen worden. De *Moniteur* meldt, dat *Neumayer* benoemd is tot opperbevelhebber der divisien van Rennes en Nantes.

Generaal *Neumayer* zou dit bevelhebberschap aannemen en alsdan wordt als zijn opvolger gedood verwd de Bonapartistische generaal *Carrelet*.

— De permanente commissie hield heden een buitengewone zitting. Zij heeft beraadslaagd of termen zijn de Wetgevende Vergadering zamen roepen. Morgen zal zij weder zitting houden.

— De heer *Dupin* wordt te Parijs verwacht.

— Volgens een gerucht zou de President verklaren hebben, dat hij, ingeval van een conflict met de Wetgevende Vergadering, een beroep zou doen op het volk.

Laatste koers ter beurs van heden: 5%, 91 25 c.; 3%, 56 fr. 90 c.; Spanje 3%, 34.

Madrid, vrijdag 25 oct. 3%, 34½.

Marseille, 26 oct. Men spreekt heden van niets anders dan van twee staatkundige in-echtenisdingen, bewerkstelligd op twee hoofden der democratische partij in het zuiden. De heer *Thour*, advocaat te Toulon en lid van den generalen raad in het departement du Var, werd in zijn hôtel Marseille gearresteerd en onmiddellijk met twee gendarmes in een rijtuig naar Aix vervoerd. Het bekwam, zegt men, van Lyon, alwaar te gelijker tijde de heer *Gent*, voormalig buitengewoon commissaris en afgevaardigde van Vaucluse, in hechtenis werd genomen. Daar beide personen in deze streken bekend zijn, moet de tegen hen genomen maatregel natuurlijk een geweldigen indruk maken op de publieke opinie.

De democraten zijn vooral zeer bezorgd over het in-beslag nemen van correspondentiën, die tot gevangenneming van zulke bekende hoofden aandelinge gegeven hebben.

Bedeeld met bijzondere welbespraaktheid, had de

heer Thourrel zich in den eersten rang geplaatst der departementale republikeinen; hij was de verplichte advocaat geworden in alle eenigzins belangrijke politieke zaken. Zoo kwam hij in het vorige jaar te Marseille om eene aanklagt vol te houden wegens laster, door de *Foix du Peuple* tegen drie conservatieve dagbladen te gelijk, ingesteld, waarbij hij zich zonder nadeel gemeten heeft met den heer de Laboulle, den vertegenwoordiger van het departement van de Bouches du Rhône, wiens levendige en geestige taal vooral in die soort van zaken, bij dergelijke heftige debatten, opgang maakt. De heer Thourrel verloor zijn proces, maar door zijne geloofsgenooten werd hij gevierd als een aanstaande afgevaardigde der democratie van het zuiden. Sedert dien tijd zag men hem bij alle hoven van assises, waar eenige goede republikeinen uit deze streken in een proces gewikkeld was.

Daar hij bekend was als een man van handelen evenzeer als van spreken, werd hij door de overheid speciaal in het oog gehouden en vreesde men zijnen meer onmiddellijken invloed in het departement daar, waar de democraten talrijk zijn en niet met dezelfde verdedigingsmiddelen in bedwang kunnen gehouden worden als te Marseille en de naburige oorden. Zooveel gewigt hechtte de regering aan de plaats gehad hebbende inhechtenisneming, waarvan het publiek echter nog niet juist de gevolgen kanagaan.

De rol, door den heer Gent in de constituerende vergadering gespeeld, is wel bekend. Toen hij niet weder gekozen werd, had hij zich in een dorp bij Vignon gevestigd, waar hij zeer stil leefde. Dat hij van daar is weggegaan is noodlottig voor hem geweest.

Binnenlandsche Berigten.

Gravenhage, 29 oct. Men zegt dat de leden, na afloop van het sectie-onderzoek der verschillende aanhangige ontwerpen en na afdoening van eenige onderwerpen die daarvoor vatbaar zijn, huiswaarts zullen keeren. In dien tusschentijd zal de regering met hare antwoorden en met eenige andere ontwerpen gereed kunnen zijn.

Rotterdam, 31 oct. Ook hier ter stede is een nieuw 10 cents-stukje ontdekt, hetwelk zich door de volgende kenteekenen van de echte onderscheidt: de wigt is drie korrels lichter en de omvang is kleiner; het heeft een blaauwen gloed; de kop en letters zijn onduidelijk; de rand en lauwerkrans bijzonder slecht bewerkt; de naamletters van den graveur volstrekt onzichtbaar. Het stukje, dat over het geheel ruw is, schijnt van tin vervaardigd te wezen. (R. C.)

's Hertogenbosch, 30 oct. Tengevolge van het verbreiden en verhoogen van den steenweg op Breda, haalde men op den hof van Molenberg te Vught. Onder het graven vond men, nagenoeg twee voeten diep onder den grond, het lijk van eenen soldaat, die naar ter plaatse welligt gesneuveld is, naar gissing in 1629, tijdens de inneming der stad door *Frederik Hendrik*. Een pallas en eenige granaten lagen daarbij bedolven. De pallas is even als het lijk van een buitengewone grootte.

Dezer dagen bezorgde een heer te dezer stede namiddags te 4 ure in de gewone brievenbus van het postkantoor eenen brief, aan het adres van heeren *C. de Veer en Zonen*, bankiers te Amsterdam, welke niet aan deszelfs adres is bezorgd.

De brief hield in vijf muntbiljetten à f100, nos. 63443, 64428, 66454 en 73552; een bankbiljet à f40, no. 419, dd. 22 sept. 1847; een dito à f25, no. 616, dd. 21 maart 1844; een dito à f10, no. 37, dd. 2 april 1845; en 1 Russ. coupon no. 997, vervallen 1 sept. 1850.

De justitie doet deswege ijverige nasporingen.

Men verzekert ons dat het bestuur van het provinciaal genootschap van kunsten en wetenschappen van Noord-Brabant, gevestigd te 's Hertogenbosch, weldra zal overgaan tot het vervaardigen van een systematischen catalogus van alle boek- en plaatwerken, munten, penningen en andere oudheden, die zich daar bevinden. Ook zou de bibliotheek in een geschikte lokalen, misschien in een der gebouwen op de groote markt, geplaatst worden.

Arnhem, 1 nov. Men schrijft ons het volgende over het Nieuwe Diep:

Men verneemt met zekerheid dat binnen kort in de kiel zal worden gelegd voor een Hollandsch barkschip. Dit vaartuig zal naar men meent worden gebouwd voor rekening der W. I. maatschappij, gevestigd te Amsterdam, en alzoo het eerste schip zal dat in gevolge de nu ingevoerde scheepvaartwet op eene buitenlandsche werf, eene Hollandsche werf zal kunnen verkrijgen. Men meent dat het onverschuldigd in de kosten van aanbouw belangrijk zal zijn. Zoo beleeft men dan nu het ongehoorde schouwspel, dat, terwijl in de eerste zeehaven des rijks, van het Nieuwe Diep, op een der scheepstimmerwerken aldaar, (ten gevolge der grierende bepalingen van het onvrij territoir, waardoor de schoone diepe en veilige haven, welks aanleg den landbouw miljoenen schats heeft gekost, voor den handel onbruikbaar wordt gehouden), geen kiel van een schip zou mogen worden gelegd, dit in den vreemde als nu vrijelijk geschieden mag!

Arm Nieuwe-Diep! Arm vaderland! Wanneer zal de regering toch eens een einde maken aan dien

onnatuurlijken stand van zaken, die haar eindelijk in de oogen van de beschaafde wereld bespottelijk zal maken?"

STATEN-GENERAAL. TWEDE KAMER.

Zitting van woensdag, 30 oktober.

In deze zitting zijn ingekomen twee Koninklijke boodschappen, ten geleide van een gelijk getal ontwerpen van wet, als:

1o. tot verlenging van den termijn, tot invoering van postzegels;

2o. Tot verleening der hoedanigheid van Nederlander aan *H. Kramer*, in 's Gravenhage. — Drukken, ronddeelen en verzending naar de afdeelingen der maanden oktober en november.

Is ontvangen eene missive van den minister van Financiën, ten geleide van een exemplaar der algemeene statistiek van handel en scheepvaart van het koninkrijk der Nederlanden over 1849. — Plaatsing in de boekery.

Onderscheidene verzoekschriften worden aan de commissie *ad hoc* verzonden; zij zijn: uit 's Hertogenbosch, tot het nemen van maatregelen ter werking van vreemde koperen munt; van den heer *Merkus van Gendt*, tot schadevergoeding wegens geleden verliezen door de opheffing der heerlijke regten betrekkelijk de voordragt van personen; van logementhouders te Nieuwe-Diep, hunne bezwaren mededeelende over de wijze der heffing van het personeel; van *Janssen*, gewezen controleur der belastingen, omtrent zijn ontslag; van het hoofdbestuur der onderwijzers-vereeniging, aandringende op het verleenen van pensioen aan onderwijzers bij de wet te regelen; uit Rotterdam, waarbij verlangd wordt, dat in sommige gevallen brieven van naturalisatie gratis mogten worden afgegeven; van het Kon. Ned. Instituut, betreffende de subsidie op de begrootingswet van 1851 uitgetrokken; uit de 4e en 5e districten van Zeeland, in welk adres het verlangen wordt te kennen gegeven, dat aldaar eene arrondissements-regtbank worde opgericht; van den heer *Buddingh*, predikant te St. Oederode tot handhaving van het reglement van beheer der hervormde kerk; uit Gelderland, tot het verleenen van schadevergoeding, geleden aan eigendommen, gelegen aan de rivier den IJssel.

Nog is ingekomen een stuk van den baron *Nathuijs*, lid der algemeene rekenkamer, behoorlijk onderteekend en op gezegd papier geschreven, houdende een verhaal van feiten, betrekkelijk het tusschen hem en den minister van Financiën voorgevallene en ten slotte eene beschouwing behelzende omtrent het fonds van den Hoogen Raad van Adel, in verband tot de aanhangige begrootingswetten. — Bij het voorloopig inzien van het stuk, is het den voorzitter twijfelachtig voorgekomen, of het wel onder de verzoekschriften behoorde gerangschikt te worden. Bij dien twijfel stelt hij voor, het in handen der commissie voor de verzoekschriften te stellen. — Dienovereenkomstig wordt besloten.

De voorzitter geeft kennis, dat, ten gevolge van het ontslag van den heer *Backer*, de 3e ald. tot haren voorzitter benoemd heeft den heer *Boreel*, en tot haren ondervoorzitter, den heer *Lotsy*.

Door de verschillende afdeelingen zijn tot rapporteurs benoemd: voor de ontwerpen der begrootingswetten voor 1851, de heeren: *van Nispen van Sevenaer*, *van Hall*, *Lotsy*, *Dullert* en *Storm van 's Gravesande*;

voor de dertien ontwerpen, tot het verleenen van de hoedanigheid van Nederlander aan een gelijk getal personen, de heeren: *van Hasselt*, *van Walcheren*, *Dommer van Poldersveldt*, *van Lijnden* en *Jaspers*;

voor het ontwerp, tot wijziging der pensioenwet, de heeren: *Groen van Prinsterer*, *van Doorn*, *van Goltstein*, *Poortman* en *Bachiene*;

voor het ontwerp, tot vaststelling der begrooting voor den arbeid der gevangenen, de heeren: *Ypeij*, *Dirks*, *Baud*, *Borret* en *Huguenin*,

en voor het ontwerp tot aanvulling der middelen, tot droogmaking van het Haarlemmermeer, de heeren: *van Zuylen van Nyevelt*, *Gevers*, *van Eck*, *Schiffer* en *Hugenholtz*.

In eene vorige zitting is bepaald, dat de dag waarop zou worden overgegaan tot het doen eener keuze, ter aanvulling van eene vacature in den Hoogen Raad, in eene volgende zitting zou worden bepaald. De voorzitter stelt thans voor, die nominatie te doen plaats hebben op maandag den 4den november, des namiddags ten 1 ure. — Dienovereenkomstig wordt besloten.

De commissie tot de verzoekschriften brengt verslag uit:

I bij monde van den heer *van Doorn*: 1o. op een adres van *C. W. Bus jr.* te Rotterdam, tot afschaffing van de staats-loterij om dezelve te vervangen door eene loterij, van gefabriceerde of gemaakte goederen hier te lande — ter griffie. 2o. op een adres van *mr. S. G. F. Post*, strekkende om in de gemeentewet, de openbaarheid der raadsvergadering te verzekeren — ter griffie. 3o. op een adres van *J. J. Drussen Nz. en Comp.*, houdende beklag over eene weigering van den minister van Oorlog, om aan hen zeker stuk grond af te staan. — Orde van den dag. 4o. op een adres van *P. L. Geurts* te Maastricht, houdende klagte dat zijn erfgoed op eene ongerepte wijze zijne ouders is ontnomen. —

Orde van den dag. 5o. op een adres van *L. S. Hilarides* en een aantal anderen, ingezetenen van Pingjum, enz., houdende verzoek om bij eene even-tuële splitsing der grietenij Wonseradeel, waartoe zij thans behooren, in geen geval gevoegd te worden bij dat deel waarvan Makkum de hoofdplaats zoude worden — ter griffie. 6o. op een verzoekschrift van *Schmidt en Cante* en *G. J. Huissen* met andere fabriekanten in gouden werken te Amsterdam, zich beklagende dat zij door de bepalingen der wet op den waarborg, belet worden met den vreemden werkmans te concurreren. — Nederlegging ter griffie en verzending naar den minister van Financiën. — De heeren *van Goltstein* en *Metman* ondersteunen de conclusie van dat rapport op verschillende gronden, en beiden dringen aan op eene spoedige wettelijke regeling van dit onderwerp.

II. Bij monde van den heer *Bots*: 1o. op een adres van *E. A. van Floten* te Maastricht, houdende verzoek tot regeling van het hooger beroep tegen arresten, gewezen door het Hoog Gerechtshof in Nederlandsch Indië. — Orde van den dag. 2o. op een adres van *A. Visser* en *A. Kiesbrink*, stalhouders te Zwolle, houdende verzoek tot afschaffing der paarden-posterij. — Ter griffie. 3o. op een adres van *J. Floor* te Vreeland en 5 anderen, ondernemers van diligence-diensten op onderscheidene plaatsen, houdende verzoek tot afschaffing der omnibuses wegens de door hen geboezigde paarden te voldoen aan de postmeesters der stations, welke door hunne diensten worden gepasseerd en subsidiair tot afschaffing der paarden-posterij. — Griffie.

De voorzitter voor de commissie der stenographie heeft ook voorgesteld, en zoo is besloten, dat, in aanmerking nemende de moeilijkheden welke zich hebben voorgedaan om aan de bepalingen van het reglement geheel te voldoen met betrekking tot het binnen een zeker tijdsverloop inzenden van de uitgewerkte redevoeringen van de leden en de terugzending door hen, — dat dit reglement voorloopig in zooverre zal worden gewijzigd, dat daarin zal opgenomen worden de bepaling, dat ingeval de toezending der redevoering n aan de leden niet kan geschieden binnen den tijd bij art. 10 en 11 van het reglement voorgeschreven, de terugzending door de leden zal moeten plaats hebben 12 uren na het tijdstip der ontvangst.

Ten slotte heeft de heer *van Dam van Isselt* gevraagd om een dag te bepalen, waarop hij den minister van Binnenlandsche Zaken zal mogen antwoorden op de interpellatie hem door dien minister gedaan betrekkelijk feiten door spreker aangevoerd over het onderwijs, bij gelegenheid der discussiën over het adres van antwoord. Dit verlot wordt verleend tegen de zitting van maandag.

Daarna is de vergadering gescheiden.

Mengelwerk.

Hanover.

Tot groot genoegen der Hanoversche Tories gaf de heer *Sturz*, de zoogenaamde liberale minister, eenige dagen geleden, zijne demissie. De tusschentijd verliep in pogingen om, hetzij een erkend retrogradisch kabinet of althans een kabinet van bepaalden aristocratischen aard te vormen. Welk dezer plannen ook tijdelijk volvoerd worde, de naaste bijeenkomst der Hanoversche Kamers zal gepaard gaan met zulk een storm, dat de Koning zuchten zal naar den sterken arm en het helder hoofd van den heer *von Schelle*, ten einde eene herhaling te geven van het in 1838—1839 opgevoerde stuk. Hanover was, eenwen lang, de vesting van het Germaansche feodalismus en aristocratie in hunne aanstootelijkste vormen, en dit karakter heeft zich voortdurend verloond in al de politieke beroeringen van onzen eigen dag. Verarmd, doch niet verplet door den dertigjarigen oorlog, heeft de Hanoversche aristocratie sedert onvermoeid gepoogd haar vermogen te herstellen door een ambten-monopolie. Niet alleen de tot het hof behoorende posten, maar zelfs de hoogere militaire rangen en regterlijke betrekkingen, waren gedurende langen tijd gesloten voor allen die geen adelijk patent bijbrengen konden. Na 1715 namen, tengevolge der afwezigheid van den in Engeland levenden vorst, deze aanmatigheden op eene buitensporige wijze toe, en die staat van zaken duurde totdat, na den slag bij Jena, de noordelijke provinciën van Hanover bij het Fransche rijk werden ingelijfd in de zuidelijke een gedeelte uitmaakten van het koninkrijk Westfalen. Maar onder de reactie van 1815 herleefde het voormalige stelsel met al deszelfs druk. In Bremen en Lunenburg werden de heerlijke regten hersteld. Persoonlijke onafhankelijkheid herleefde in de nieuwe provinciën van Hildesheim en Osnabruck, terwijl de koopmans van nationale goederen beroofd werden bij het vermaarde proces der Westfaalsche domeinen. Na 1830 deed *Willem IV.* ondersteund door den hertog van Cambridge, een poging om die ondragelijke tirannie te steunen. *Willem IV.* van Münster, de absolute minister, werd afgezet; en er werd eene constitutie ingevoerd die eenen zeer beperkten en afhankenden vorm van volksvertegenwoordiging toeliet. Doch de adel worde tegen deze inbreuk op zijn prerogatief, en de verwachte troonsbestijging van Koning *enxst* werd begroet als het tijdstip van restauratie. 1837 kwam, Den 28sten

juni deed de nieuwe Koning zijn intogt in Hanover. Den 29sten kenmerkte hij zich door de Kamers te verdagen, alvorens den voorgeschreven eed op de constitutie te hebben afgelegd. De heer von SCHLE, een man van energie en ervaring van zaken, hielp hem door de crisis, en na twee of drie jaren van vruchteloze oppositie, hield de *Key netto* met vaste hand de teugels, totdat de revolutie van 1848 uitbrak. Men moest erkennen dat Koning ERNST dien storm met onverschrokkenheid en verstand doorstond. Hij redde de aristocratie, ten spijt van haar zelve, door den heer STUVE, het toenmalig hoofd der liberale oppositie, tot het bestuur te roepen; terwijl hij tevens het plaatselijk patriotisme, het *particulairisme* van Hanover inriep, tegen het Frankforter parlement en de centralisatie. De heer STUVE daarentegen werd de hoofdagant der afbreking van de Pruisische alliantie, op den 26sten mei 1849. Doch de *Junker-partij*, de kleine adel, verbergden nooit haren weerzin van haren burgerlijken redder; en het vraagstuk van Hessen-Kassel heeft eene verontschuldiging opgeleverd om hem op te offeren aan de kleingeestigste, overmoedigste en inhaagste factie die zich op den naam van aristocratie aanmatigde. De heer STUVE weigerde het dekreet te volvoeren van den 21sten november 1849, waarbij het bezetten van Hessen-Kassel door Hanoversche troepen werd bevelen. Zijn ontslag werd, gelijk boven gezegd, veertien dagen geleden aangeboden en aangenomen en hij behield de portefeuille nog slechts tot dat zijn opvolger zou zijn benoemd. Echter moet de val van dien man niet al te zeer worden betreurd. Als burgemeester van Osnabruck, stond hij in de eerste rijen der oppositie tegen de contra-revolutie van 1837, en dit kostte hem eene ondergeschikte betrekking onder het departement van Financiën en eene vervolging van wege het bestuur. Vast van karakter en van onkreukbare eerlijkheid, maar van zeer middelmatige geestvermogens, haatte hij de aristocratie om hare onbeschaamde aanmatiging; hij haatte den ambtenaar, die zijne stedelijke onafhankelijkheid in den weg stond; hij haatte zelfs eene wijze pers als eene Fransche invoering, maar borenal haatte hij de Pruisen, vooreerst als vreemdelingen, en wijders als filosofen, of, gelijk hij het noemde, Hegelianen. Zijn val zal, overal, behalve in Hanover, als eene belofte en als eene vermaning tevens worden beschouwd. In zijn vaderland echter zal de adel zich zeer vergissen, bijaldien zij rekent op de impopulariteit van hun slagtoffer. Zijne fouten zijn, inderdaad, de fouten zijner klasse, vooral in Hanover. Daar vindt zijn haat jegens Pruisen deszelfs regtvaardiging in de Pruisische bezetting van 1806 en zijn kleingeestig provincialisme ademt slechts de overleveringen van een district, hetwelk, nog bij levende herinnering, vertegenwoordigd werd door niet minder dan zeven verschillende staten-vergaderingen, die zelfs niet door den band van een gemeenschappelijk stelsel van inkomsten werden verenigd. De middenklasse van Hanover beschouwde hem terecht als haren natuurlijke kampioen en vertegenwoordiger. Hij had voor hare burgerlijke regten geleden tegen de feodale invasie onder Koning ERNST; en hare trotschheid vond zich gestreeld als zij zag, dat hij dezelfde stijve houding bewaarde tegenover Pruisische diplomaten en Heidelbergsche professoren. Moge zijn invloed noodlottig voor Duitschland zijn geweest, hij was, buiten kijf, populair in Hanover. Zijn ministerschap was de voorwaarde van het Hanoversch conservatisme, en de "vrienden des Konings" zullen ontwaren, dat zij thans een gansch ander spel te spelen hebben, nu de voorstander der middenklasse niet langer hun werktuig, maar hunne slecht behandelde en verbalgen tegenpartij is. Voor Duitschland en Europa kunnen wij den val van den heer STUVE niet betreurenswaardig achten. Hetzij onmiddellijk, of na eene korte poos, zal men wellicht bevinden, dat er een hinderpaal van Duitschlands consolidatie door werd verwijderd. Doch wij erkennen, dat het ons bevreemdt, hoe zulks aan 's Konings scherpzinnig oog zou kunnen zijn ontsnapt, en hoe hij zou kunnen miskennen, in welke mate hij zich den grooten steun, waarop hij sinds 1848 rustte, ontnaemt, door aldus den man te ontslaan, die, met al zijne dwalingen, een stevig plebeisch minister was, eerlijk zoowel jegens zijnen Koning als zijne klasse.

Ingezonden Stukken.

Aan de Redactie der Arnheemsche Courant.

Het kan zeker de bedoeling van heeren Gedeputeerde Staten van Gelderland, toen dezelve de verkiezing bij herstemming van een lid voor de Provinciale Staten in het district Doetinchem op maandag 19den oktober bepaalden, niet geweest zijn, een *geleerd* artikel buiten de gelegenheid te stellen om *aan* den dag te brengen. En toch is dat het geval. Op dien dag valt namelijk de *markt* en koornmarkt te Doetinchem, in welke *markt* hagenoog alle ingezetenen der naburige gemeenten uit den boeren- en handeldrijvende stand, (en onder dezen tellen de plattelands gemeenten de meeste kiezers), niet kan worden verzuimd, omdat

deze markt van allen in deze streken de meest belangrijke, en vooral omdat het de laatste is. Voor deze is het derhalve onmogelijk, om des morgens na negen ure of des namiddags voor 4 uur in de hoofdplaats hunner gemeente hunne stembriefjes af te leveren.

Hetzelfde geldt ook ten aanzien der Lijners, want ook te Arnhem wordt op dien dag beestemarkt gehouden. U Ed. zal dus wel door deze regelen in uw veel gelezen blad op te nemen, de aandacht van heeren Gedeputeerde Staten, op deze omstandigheid willen vestigen en zodoende verhoeden dat een groot getal kiezers van hun stemrecht worde beroofd.

Eenige kiezers uit voornoemd district.
(Dit stuk is bij vergissing blijven liggen.)

Correspondentie.

Den brief van Een bestendig lezer, postmerk Zwolle, hebben wij ontvangen, doch ter plaatsing minder geschikt geoordeeld.

POLITIE.

Gestolen in den nacht van den 20sten op den 21sten oktober 1850, uit de woning van den landbouwer Jan Albert Markvoort te Wilp, vermoedelijk door middel van inklimming:

1o. Een Engelsch zilveren Horologie met dubbele kast, waarvan de buitste kast met eenige figuren is ingesneden, en de letters A. B. C. D.; de beugel dun versleten, en de witte porseleinen plaat aan den kant eenigzins gebarsten.

2o. Een Engelsch zilveren horologie met dikke dubbele kast, de stift sterk en eenigzins los; in den knop aan de buitenste kast is een rood sterretje, met een witte gekrastte porseleinen plaat, de groote wijzer eenigzins gebogen; voorts met eene zilveren ketting van zes strengen, met twee tonnetjes, twee zilveren cachetten en sleutel, met eene dubbele stalen halsketting.

3o. Een plat zilveren horologie, met dubbele dun versleten kast, helder wit porseleinen plaat, met een gekrast glas, eenen dunnen scheven zilveren beugel, met eene stalen ketting en rood koperen cachet, en geel koperen sleutel.

4o. Een Fransch horologie, met eene geschilderde plaat, voorstellende eene jufvrouw, met een kast, waarvan de rand zilver is, en de bodem Engelsch zilver; aan de stift een platte Berlijnsch zilveren beugel, met eene stalen ketting, met twee koperen sleutels

Advertentiën.

Heden overleed tot onze innige droefheid, onze hartelijk geliefde Zuster, Mejufvrouw **DIENTJE RIJMAN JACOBS**, in den ouderdom van 53 jaren, door alle hare betrekkingen diep betreurd.

WAGeningen, den 27 oktober 1850. **J. B. H. JACOBS.**
Mede namens Broeder en Zusters.

Strekken deze tevens tot algemeene en bijzondere Kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

De Notaris **DE KRUIJFF** zal op den 27sten November ek., om 12 ure, aan den Beer te *Voorst* verkoopen:

209 stuks zware **EIKENBOOMEN**, geschikt voor **BERGROEDEN**, **SCHIEPS-** en **TIMMERHOUT**, staande op *Groot-Soerden*; verscheidene percelen zware **PEPELENBOOMEN**, staande aldaar op *Sinderen* en op de *Kolke*, alles nabij het dorp *Voorst*.

Wanneer de Heer Burgemeester van *Wijchen*, tevens buitengewoon Heemraad des Rijk's van *Wijmegen*, het leugenachtig en opgesmukt bericht, ter zijner eere in de *Arnheemsche Courant* van den 9den dezer, No. 198 opgenomen, zelf niet verkiest openlijk tegen te spreken, dan zullen velen zijner vrienden en bekenden het daar voor houden, dat zijn Ed. in het geheel niet vreemd is aan de Redactie en plaatsing van dit opvallend bombastisch verhaal, waardoor zijn Ed. zich, veel meer bespotting dan vereering heeft op den hals gehaald.

Het zoude wezenlijk te bejammeren zijn, dat de Heer **KOENTZ**, zich den op die wijze verkregen walgelijken lof bleef toegigen, en mogt zijn Ed. zulks doen, dan zoude men uitroepen, en te regt: Wat kunnen hoogmoed en verwaandheid toch al niet te weeg brengen! En welke handlangers kunnen daaraan al niet dienstbaar zijn!

Aan de Maas, den 19den October 1850.

J. P. Z.

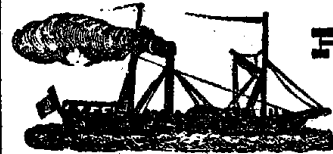
LEES HIER!

J. BELLE, Muzikmeester te Arnhem, Vader van zeven Zonen, alle instaat tot het behandelen van verschillende Instrumenten, heeft de eer zich aan te bevelen, zoo voor het **UITVOEREN** van **HARMONIE-** als **BAL-MUZIJK**, en wel tot het minst mogelijk engagement.

f 25,000.

Ten Kantore van **A. DE BRUIN**, te Arnhem, is wederom in de afgeloopen 4de Klasse dezer 212de Staats-Loterij getrokken, de kapitale Prijs van **f 25,000** op No. 5362. Voor de 5de Klasse, welke trekking den 11den dezer begint, zijn nog Heelen en Gedeelten van Loten verkrijgbaar.

GOUD, ZILVER, JUWEELEN en PAARLEN, worden aan gemeld Kantoor, tot den hoogsten prijs ingekocht.

RIJN- en IJSSEL-

STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ

Dienstregeling beginnende op den 10den October 1850.

Van Arnhem naar Emmerik, Dusseldorf en Keulen, Zondags, Dingsdags en Donderdags, 's Avonds om 6 uur.

Van Arnhem naar Zutphen, Deventer, Zwolle en Kampen, Maandags, Woensdags en Zaterdag, 's Morgens, om 8 uur.

De Agent,

W. L. A. MALLINCKRODT

Burgerlijke stand.

ARNHEM:

Van 24 tot en met 31 oct.

Ondertrouwd: Mr. J. van der Feltz, 25 j. met A. C. Mollerus, 31 j. — F. J. Guldenaar, 31 j. met J. E. Bouwman, 28 j. — W. H. Rieksen, 25 j. met H. van Heerikhuisen, 24 j. — H. Panhuysen, 31 j. met L. A. van Rijn, 24 j. — J. ter Hoedt, 40 j. met A. H. Stokhorst, 28 j.

Gehuwd: J. F. Spronk met M. S. Gouw. — P. van Onzen met J. Daniëls. — W. A. van Gent met H. Daams. — D. Kuster met M. C. Meuleman. — I. Gouw met L. Hoendervanger. — C. H. W. Spoel der met C. Kerseboom. — E. Onck met G. van der Hoff. — P. Adrians met A. J. Stillemeijer.

Revallen: A. Lansing, geb. Runderkamp, D. — T. Putman, geb. Hendriks, D. — J. van Heemkerken, geb. Kronenburg, Z. — A. Orth, geb. Linck, D. — A. E. M. Tiesselinck, geb. Sorman, D. — K. Nijland, geb. Rehbijs, Z. — C. Vedder, geb. Verheijen, Z. — A. Hendriks, geb. van Manen, Z. — H. van Doornum, geb. Gorseling, D. — H. E. van Kesteren, geb. Stevens, Z. — G. Meulenbelt, geb. Nijenhof, Z.

Overleden: Dood geb. Z. van H. Marijnissen en J. Klaassen. — H. van de Poll, 5 d. — G. C. H. Hoksbergen, 2 j. 9 m. — M. B. Smit, 1 j. 3 w. — H. N. Rutgers, 2 m. — M. Wigman, huisvrouw van J. Nijenhuis, 27 j. — T. Bartels, weduwe van D. van Gardingen, 75 j. — W. H. Baerman, weduwe van H. Egberts, 37 j.

NIJMEGEN:

Van 22 tot en met 28 oktober.

Gehuwd: F. P. van Haaps met L. M. Stange. — R. Castein met A. C. Strömsdorffer. — F. D. Knijp met D. Helmers. — J. F. Oldenburger met C. O. Janssen. — H. Hendriks met J. Coppens.

Revallen: G. Janssen, geb. Peeters, dood geb. Z. — H. Hulsthorst, geb. Mullens, D. — M. P. Hendriks, geb. Kloosterman, Z. — M. Geurts, geb. Kuipers, Z. — M. E. Vos, geb. Aarizen Koedijk, Z. — P. Metz, geb. Stoffelen, Z. — C. Derksen, geb. van den Boom, D. — C. de Swam, geb. Peters, Z. — J. van 't Hoff, geb. Dens, D. — L. C. Masseur, geb. Nutselaar, D. — C. M. van der Weiden, geb. Snelljes, D. — G. Bonkes, geb. Burgers, D. — H. G. C. Schrauwen, geb. Anthonissen, D.

Overleden: J. C. Geovarin, 9 m. — J. Jansen, 6 j. — J. P. Siabers, 46 j. — L. C. Robbe, 26 m. — P. Stowasser, 72 j. — J. M. Bonkes, d. — E. Jansen, 7 j.

Marktprijzen.

TIEL, 28 oktober.

De aanvoer was niet groot van O. en N. Tarwe. O. Tarwe als voren; N. Tarwe 10 a 15 cts. hooger. O. en N. Rogge 15 cts. hooger; voor bakkerij Garst en Haver 10 cts. lager; Boonen als voren. Boekweit 10 cts. hooger.

O. Tarwe van f 1.50, 8.50 tot 9.00; N. Tarwe van f 6.15, 7.60, 8.50 tot 9.00. — O. en N. Rogge van f 6.10, 6.35 tot 6.75. — Garst van f 4.20, 4.70. — Haver van f 2.50, 2.80 tot 3.30. — Boonen van f 5.50 tot 6.00. — Boekweit van f 5.00, 5.50. — Voor Erwtten was meer kooplust tot hogere prijzen.

Waterhoogte te Arnhem.

1 Nov. 1 El 6 Palm 5 Duim; gew. 0 D. gev. 0

Deze courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nummers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels 25 cts. per regel, meer dan vijf regels 35 cts. per regel, behalve 85 cents zegelregt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.